

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

1

לפני:

כב' השופטת רות צדיק

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חגית רונן

-

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלעד שרון

2

3

הכרעת דין

4

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין העסקת עובדים זרים שלא על פי היתר כדין וללא ביטוח רפואי, בניגוד להוראות סעי' 2(א)(1), (2), 1ד"ו-2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א – 1991.

8

2. כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982, הריני להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

11

טענות המאשימה-

12

3. המאשימה הגישה כנגד הנאשם כתב אישום בגין העסקת 4 עובדים זרים אשר הועסקו שלא כדין במשק החקלאי אותו הוא מנהל ~~במחלף~~, במהלך ביקורת ביום 6.11.12 בשעה 30:00. בהתאם לראיות והעדויות אשר נשמעו יש להרשיע את הנאשם בעבירה של העסקת 4 עובדים זרים שוהים שלא כדין בישראל, ללא היתר כדין, בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1)(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: "חוק עובדים זרים"). כמו כן יש להרשיע את הנאשם בעבירה של העסקת עובדים זרים ללא ביטוח רפואי כנדרש, עבירה על הוראות סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

21

4. ביום 24.3.15 נשמעה עדותו המקודמת של העד ~~המאשימה~~ אשר הינו עובד חוקי אצל הנאשם אשר קשר את הנאשם למיוחס לו בכתב האישום. בעדותו,

23

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

- 1 העיד העובד כי עסק בגידול מלפפונים אצל הנאשם ובאותו יום הגיעו חברים
2 שבאו להמר והגיעו פקחים למקום. ברשימת העובדים הוא זיהה את שמו ואת
3 שמו של העובד מסי' 2, בעוד את יתר העובדים לא הכיר. במעמד זה ביקשה
4 המאשימה לקבוע כי הינו עד עוין נוכח סתירות בין עדותו לאמרתו, אולם לאור
5 התנגדות ההגנה, ולאחר שזיכרון העד רוענן, העיד העד כי הוא מכיר את כל
6 העובדים ברשימה ומסר כי דבריו בחקירה היו אמת. בהמשך שב והכחיש
7 אמרתו בחקירתו וטען בעדותו כי העובדים היו חוקיים ולא עבדו במלפפונים.
8
- 9 מפקח המאשימה, מר שי טולדנו, אשר ערך את תיאור המקרה – מוצג מ/1,
10 רשימת העובדים – מוצג מ/2, חקירת הנאשם ביום הביקורת – מוצג מ/3, טופס
11 המצאת מסמכים שנמסר לנאשם – מוצג מ/4, חקירת עובד זר בעת הביקורת –
12 מוצג מ/5 וגיליון רישום של העובד אשר דווח כברחן, אולם אותר במגורי הנאשם
13 – מוצג מ/6, העיד כי ערך עימות בין העובדים אשר נתפסו ובין הנאשם וכולם
14 הצביעו על הנאשם כמעסיקם, למעט עובד אחד שלא נרשם במסגרת מוצג מ/2.
15
- 16 המפקח יצחק ברבי, אשר הגיש את חקירת הנאשם מיום 21.5.13 – מוצג מ/9
17 וחקירת עובדים נוספים סומן – מ/10 ומ/11, העיד כי אותר עובד חוקי של
18 הנאשם אשר נחקר על ידו. עוד העיד המפקח כי שני עובדים הודו בחקירה כי
19 עבדו אצל הנאשם. כמו כן העד אישר כי מוצג מ/11 נערך באמצעות מתורגמנית
20 שהגיעה לשטח ומ/10 תורגם טלפונית.
21
- 22 מחקירתו של מפקח המאשימה מר יניב דהן, עלה כי הגיעו למקום המגורים של
23 הנתונים הזרים, הציגו בפניהם את הצו. במקום נראו עובדים זרים במיטותיהם
24 ובהמשך הגיע הנאשם וטען כי הוא בעל המקום. הצו ניתן למחזיק בנכס, מי שלן
25 במקום. עוד העיד המפקח, כי הסביר לעובדים את מטרת הגעתו באנגלית
26 ומעדותו עלה כי העובדים ישנו כאשר הגיע צוות האכיפה. מהראיות בתיק עולה
27 כי ביום 6.11.12 במגורי העובדים של הנאשם אותרו 14 עובדים זרים, 7 רשומים
28 על שם הנאשם ו-7 אינם רשומים על שמו.
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

8. כעולה מעדויות המפקחים, במועד הרלוונטי לכתב האישום ביצעו ביקורות רבות וערכו מזכרים רבים, אולם נוכח חלוף הזמן אינם זוכרים את הביקורת נשוא כתב האישום מעבר לתיעוד המצוי בתיק החקירה אשר נערך מיד וסמוך לביקורת. על כן יש לקבל את תיאור המקרה, מ/1, וטופס רשימת העובדים, מ/2, כראיה לאמיתות תוכנם בהתאם לכלל הקפאת הזיכרון שבעבר.
9. אשר לכניסת המפקחים למגורי העובדים- המפקח יניב דהן העיד כי ניתן לו צו כניסה למקום הביקורת מיד בסמוך לפעילות האכיפה. צו הכניסה ניתן למחזיק במקום, הוא העובד אשר פתח בפניהם את דלת המגורים. כמו כן הצו נמסר גם לנאשם. העד התייחס לביצוע צו הכניסה לרבות הצגת תעודת מינוי, הצגת הצו וניהול שיחה עם העובדים בשפה האנגלית.
10. סעיף 13(ה)(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), מקנה לפקח או שוטר סמכות להיכנס למקום המשמש למגורים בכפוף להוצאת צו של בית משפט. המונח "מי שנחזה כמחזיק במקום" אינו מתייחס לפן הקנייני בלבד על פיו רק המחזיק בזכות הקניינית ביחס למקום יחשב כמחזיק, אלא גם למי שנמצא במקום באופן שאינו חד פעמי על כן יחשב הוא כמחזיק במקום ובהתאם לכך, כל שוהה במקום בדרך קבע או באופן תדיר, יחשב "כמחזיק במקום".
11. בהצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – המצאה, חיפוש ותפיסה) תשע"ד-2014, נקבע ביחס לסמכויות הכניסה והאפשרות לממשה בכח סביר, כי היא תתאפשר מקום בו המחזיק במקום או אדם אחר השוהה במקום, לא אפשר את הכניסה למקום. על כן יש ליצוק למונח "מחזיק במקום" פרשנות בהתאם לנסיבות כאשר מדובר בסמכות כניסה בצו בית משפט ולפרש את המונח "מחזיק במקום" באופן רחב אשר יכלול גם שוהים במקום שאינם בעלי זיקה למקום בהיבט הקנייני, דהיינו מתגוררים באופן קבע או נמצאים בחלקו הגדול של היום במקום, הגם שהנכס אינו שייך להם מבחינה קניינית.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

12. העובדים זוהו במקום באמצעות דרכון ממנו נרשמו פרטי העובדים. בהמשך הוצאו תעודות עובד ציבור לעניין מעמדם בישראל (מוצג מ/7) מהם עולה כי מדובר בעובדים זרים מתאילנד אשר נכנסו לישראל באשרת עבודה לענף החקלאות ואשרתם פגה במועד הביקורת. עוד עולה מהעדויות כי שניים מהעובדים דווחו כי נטשו את הנאשם ובכל זאת נמצאו במגורי העובדים בעת הביקורת מבלי שהנאשם הסדיר את הרישום כנדרש.
13. הנאשם זומן לחקירה והתייצב רק בפעם השנייה, בחקירתו הכחיש את העסקת העובדים אשר נמצאו ביום הביקורת והשיב באופן מתחמק תוך ניסיון להרחיק את עצמו מביצוע העבירות. המפקח יצחק ברבי פנה לעובד אשר עבד עבור הנאשם במועד הביקורת (██████████), אשר מועסק אצל מעסיק אחר. המפקח העיד כיצד חקר את העובד. לימים יצא העובד ג'ארון מהארץ, על כן לא הספיקה המאשימה לזמנו לעדות מוקדמת. בנסיבות אלה אותר עובד חוקי של הנאשם מר ██████████ אשר העיד בעדות מוקדמת ולא חזר על אמרותיו כאמור במ/11, מאחר שבעדות המוקדמת נכח הנאשם.
14. בהתאם להלכה "אמירה בכתב של עד" כמשמעותה בסעיף 10(א) לפקודת הראיות, אפשר שתשמש כשלעצמה בסיס להרשעה ואפשר שתשמש כרכיב במכלול הראיות המקיף בסיס להרשעה. במסגרת מ/11 הבהיר העובד כי כל העובדים במגורים הינם עובדי הנאשם. העובד זיהה את ██████████ ומסר כי הוא עובד אצל מעסיק אחר. עוד הבהיר כי כל מי שבא לישון במגורים לא בא להתארח אלא עבד אצל הנאשם ובעת הביקורת כולם עבדו אצל הנאשם, על כן יש לקבוע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי העובדים המפורטים בכתב האישום, כולם עבדו אצל הנאשם בעת הביקורת.
15. אשר לטענת הנאשם להימורים במגורי העובדים- טענה זו נעדרת אחיזה בראיות. הנאשם לא הביא כל ראיה לתמוך בגרסתו כי לא העסיק את העובדים ולא הצליח להסביר איך כל העובדים טענו לשכר עבודה בסך 140 ₪ ליום, פרטו את שעות העבודה, את מס' הנייד שלו ואת תקופת העסקתם המשתנה. העובדים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

- 1 על כן מוצג זה אינו מהווה ראיה לביצוע העבירה הנטענת. כמו כן רשימת
2 העובדים אשר ערכו המפקחים, מוצג מ/2, אודות עובדים אשר נצפו או היו
3 במגורי העובדים, אינה ראיה כלל לביצוע עבירה כלשהי. בהתאמה, פרוטוקול
4 גביית העדות, מוצג מ/3 והדרישה להמצאת מסמכים מוצג מ/4, אינם מהווים
5 ראיה לביצוע עבירה כלשהי. עוד טען הנאשם כי מוצג מ/5 טופס גביית העדות
6 הינו עדות שמיעה בלתי קבילה מאחר והנאשם לא הופיע למתן עדות.
7 בהתאמה מוצגים מ/6 עד מ/8 אינם מהווים ראיה לביצוע עבירה כלשהי.
8 חקירת הנאשם מוצג מ/9 מעלה כי מעולם לא העסיק את העובדים נשוא כתב
9 האישום על כן, לא ניתן לייחס לו עבירה כלשהי.
10
- 11 20. מוצג מ/11 פרוטוקול העדות – מעדות העובד במוצג זה עולה כי הוא מזהה את
12 העובדים ברשימת העובדים, אולם בחקירתו כלל לא ידע לזהות את העובדים
13 ברשימה ולשייכם, על כן גם מוצג זה אינו מהווה ראיה לביצוע עבירה כלשהי.
14 מעיון במכלול ראיות המאשימה עולה כי חרף כל הראיות והעדויות המאשימה
15 לא הציגה אף לא ראיה אחת קבילה לביצוע העבירות הנטענות על כן, אין בפני
16 בית הדין כל ראיה על בסיסה יכול הוא להרשיע את הנאשמים.
17
- 18 21. הסתמכות המאשימה על גרסת הנתין בחקירה, בה כפר לחלוטין, אשר ניתנה
19 תחת איומים ופחד, הינה הסתמכות על עדות יחידה. למעט גרסה זו אין
20 למאשימה במה לבסס את האישום ולא הוצגה ראיה לחיזוק על פי דרישת
21 ההלכה הפסוקה הקובעת כי אין להרשיע אדם רק על סמך הודאה שניתנה מחוץ
22 לכותלי בית הדין. בהתאם להוראת סעיף 54 לפקודת הראיות (נוסח חדש)
23 תשל"א-1971, לא ניתן להרשיע על בסיס עדות יחידה של שותף לעבירה, עדות
24 יחידה של פלוני ובמיוחד כאשר מדובר בעבירה מהמדרג הנמוך ביותר בעבירות
25 הפליליות במדינת ישראל ואשר הוגדרה על ידי המחוקק כעבירת קנס. נוסף על
26 כך, לא נשמעה עדותם המוקדמת של ארבעת העובדים הזרים, נושא כתב
27 האישום, חרף העובדה כי המאשימה יכלה לזמנם לעדות מוקדמת.
28
- 29 22. עדותו וגרסתו של הנאשם נמסרו למאשימה. בעדות מוקדמת פשוטה יכולה
30 הייתה המאשימה להוכיח טענותיה בפני בית הדין, אולם מטעמיה שלה בחרה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

1 שלא לעשות כן. בהתאם להלכה הפסוקה בעניין זה, על פיה אי העדת עד רלוונטי
2 יוצרת הנחה לרעת הצד שהיה אמור להזמינו, התוצאה היא כי מחדלי
3 המאשימה אל מול גרסותיו העקביות של הנאשם, מובילות לתוצאה כי הנאשם
4 הרים את הנטל להוכחת ספק סביר בנוגע לכל העבירות, על כן יש לזכותו מביצוע
5 העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כמו כן מבוקש לחייב את המאשימה
6 בהוצאות הנאשם ושכ"ט עו"ד של 45,000 ₪ נוכח הגשת כתב אישום ללא ראיות
7 בסיסיות.

8

9

הכרעה:

10

צו החיפוש:

11

23. כעולה ממוצג מ/3 המפקחים נכנסו למגורי העובדים על פי צו בית משפט כאשר
12 הנאשם לא שהה בנכס.

13

סעיף 13ה (ג) ו-(ד) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 קובעים כהאי לישנא:

14

"(ג) שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת פקח או שוטר, ליתן צו

15

המתיר לפקח או לשוטר להיכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך בדיקה

16

לענין קיום הוראות חוק זה, כאמור בסעיף קטן (א), אם ראה כי התקיים אחד

17

מאלה:

18

(1) יש יסוד סביר לחשד כי נמצא בו אדם השוהה שלא כדין בישראל;

19

(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו בישראל מחייבת רישיון

20

שהייה לפי חוק זה, והפקח או השוטר ביקשו רשות להיכנס למקום כדי

21

לערוך בירור בענין ובקשתם לא נענתה.

22

(ד) כניסה לפי סעיף זה תיעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי הענין, זיהה

23

את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה

24

מתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים – הציג לפניו את צו בית המשפט

25

לפי סעיף קטן (ג); לא איפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאים הם

26

להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירוהו על כך."

27

28

24. מהאמור לעיל עולה מפורשות כי במקום המשמש למגורים הכניסה למגורים

29

תתאפשר רק לאחר שהודיע המפקח למחזיק בנכס על המטרה לשמה מתבקשת

30

הכניסה וכן הצגת הצו בפני מי שנחזה כמחזיק המקום. בנסיבות המקרה ענין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

- 1 לנו במקום מגורי העובדים על כן , נשאלת השאלה, מה בדבר פניה אל מחזיק
2 המקום והודעה בדבר המטרה לשמה הגיעו השוטרים. עיון בעדותו של מפקח
3 המאשימה מר שי טולדנו, מעלה כי עניין זה לא נזכר אף לא במילה אחת. כידוע,
4 התנאי על פי החוק לכניסה למקום, הוא הזדהות בפני מחזיק המקום והודעה
5 בדבר המטרה לשמה הגיעו השוטרים. מדובר בתנאי מהותי, להפעלת הסמכות
6 בטרם הבדיקה והחיפוש אחר פועלים זרים. לא ברור אילו פעולות ננקטו לצורך
7 איתור המחזיק בנכס למסירת הצו , האם נעשה ניסיון לאתר את בעל הנכס את
8 כתובתו או פרטי מכשיר הטלפון אשר בבעלותו.
9
- 10 25. זאת ועוד. לא מצאתי מקום לקבל את טענת המאשימה על פיה יש לראות
11 בעובדים הזרים, כמחזיק בנכס מטעם הנאשם. מחזיק בנכס מעצם הגדרת
12 המונח הינו גורם אשר השליטה במקרקעין הינה בידיו בין במישרין ובין
13 בעקיפין. לא מצאתי כי ניתן לייחס לעובדים הזרים הלנים בנכס, לעיתים תקופה
14 קצרה בת מספר שבועות, חבות כמחזיק מאחר וספק אם שהייה ארעית הופכת
15 להחזקת הנכס וכן משלא ברור אילו זכויות אם בכלל, הוענקו לעובדים הזרים
16 כמחזיק. לא ברור מהי מידת עוצמת שליטת העובדים הזרים בנכס לדוגמה
17 לצורך מניעת זרים להיכנס לנכס או למנוע הסגת גבול ולפעול כנגד אחר אשר
18 תפס את הנכס שלא כדין? דומה כי המאשימה לא נתנה דעתה לשאלות אלו
19 ומאחר והדבר אינו עולה בקנה אחד עם לשון החוק סבורני כי לא ניתן להחיל
20 על עובדים זרים הלנים בנכס, חבות כמחזיק הנכס.
21
- 22 26. יתרה מכך, לא הובהר בפני מי מבין העובדים הוצג הצו, כיצד הוסבר לעובדים
23 הזרים מהי מטרת הביקור בנכס וככל שהוצג בפני העובדים הצו, ספק רב אם
24 דברי המפקחים היו נהירים ומובנים לעובדים שכן מדובר בעובדים תאילנדים
25 אשר קיימת אפשרות סבירה כי השפה האנגלית אינה שגורה בפיהם ומובנת
26 להם, וודאי כאשר מדובר במונחים מקצועיים כגון צו בית משפט ומטרת
27 הביקורת על פי חוק עובדים זרים. מפקח המאשימה מר יניב דהן , העיד כי
28 הסביר להם את האמור בצו "באנגלית ותנועות גוף"(עמ' 25 לפ' ש'8-9). לא ניתן
29 לקבל תשובה זו ולבסס על פיה הבנת ההליך קרי, מהי מטרת הביקורת והאמור
30 בצו המאפשר כניסה למגוריהם. היה על המאשימה להציג את הצו בפני המחזיק

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

- 1 בנכס כך על פי החוק וככל שבחרו מפקחי המאשימה לפעול בניגוד לחוק אין
2 בידם להיכנס לנכס ולשער כי מאחר ומטרת הביקורת הובהרה לעובדים "בשפת
3 גוף", הוכשר הפגם אשר דבק מלכתחילה בפעולות המאשימה אשר חלף הערכות
4 לביקורת בליווי מתרגם לשפה התאילנדית, וכן איתור המחזיק בנכס טרם
5 הכניסה למגורים, בחרה להתעלם מדרישות החוק בעניין כניסה למגורי עובדים.
6
- 7 לפיכך, תוצאת הדברים היא כי בנסיבות מקרה זה פרטי הנאשם ויתר הפרטיים .27
8 המבססים את עובדות כתב האישום התקבלו לאחר פעולה המנוגדת לדין קרי ,
9 כניסה למגורי עובדים זרים באופן בו הופעלה סמכות המפקחים בניגוד לדין כפי
10 שפורט לעיל. במחוזותינו נהוג כלל הפסילה הפסיקתית אשר איננה פסילה
11 גורפת של ראיות, שהושגו שלא כדין אלא מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול
12 דעת האם לפסול הראיה שהושגה שלא כדין, תוך בחינת הפגיעה בהגינות
13 ההליכים, בהתחשב במכלול הנסיבות . במשפט הישראלי לא חלה דוקטרינת
14 "פרי העץ המורעל", בית המשפט העליון שב וקבע זאת בעניין ע"פ 5121/98
15 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי ואח'**, סא (1) 461 (להלן- פרשת יששכרוב) .
16 בפרשה זו, על אף שבית המשפט העליון "ריכך" במעט את הגישה שרווחה עד
17 אותה עת, לפיה לא ניתן היה לפסול ראיה רלוונטית גם כאשר הושגה באמצעים
18 בלתי חוקיים (ע"פ 115/82 **מועדי נ' מד"י** , פ"ד לח (1) 197), נקבע כלל פסילה
19 יחסי, המעניק לבית המשפט שיקול דעת לפסול ראיה רלוונטית אשר הושגה
20 שלא כדין, עם זאת נקבע כי כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו ו"בזהירות הראויה
21 בהתחשב במכלול נסיבות העניין". עוד יצוין כי תכלית ההלכה בפרשת יששכרוב,
22 איננה להרתיע ולחנך את גורמי האכיפה במדינת ישראל, אלא למנוע אפשרות
23 של פגיעה עתידית בהגינותו של ההליך הפלילי.
24
- 25 הרצון להגיע לחקר האמת ראוי כי יבחן לאחר עריכת איזון אל מול שיקולים .28
26 אחרים בין השאר, חובת הרשויות האמונות על אכיפת החוק לקיים את החוק
27 ומניעת השגת ראיות שאינן כדין. גם בעבירות שאינן במדרג החמור יותר, יש
28 מקום לבחון את השלכת דוקטרינת יששכרוב על קבילות הראיות.
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

29. אציין כי המבחן לקבילותה של ראייה בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית הוא דו שלבי: תחילה תבחן חוקיות הדרך בה הושגה הראייה ובשלב שני יכריע בית המשפט אם לקבל או לפסול את הראייה, לאחר שקלול הזכויות והאינטרסים בנסיבות המקרה. כמו כן יש לבחון האם השגת הראייה הייתה כרוכה בעבירה על הוראה מהוראות החוק. דוקטרינת הפסילה הפסיקתית מאפשרת לבית הדין שיקול דעת רחב, על כך עמדה כב' השופטת ד. בינייש בפרשת יששכרוב וכך נקבע- "השאלה מהי ראייה שהושגה "שלא כדין" אינה ניתנת לתשובה מדויקת ממצה. ככלל, ניתן לומר כי מדובר בראייה שהושגה באמצעי חקירה בלתי חוקיים, קרי- מנוגדים להוראה הקבועה בחוק, בתקנה או בנוהל מחייב; באמצעים בלתי הוגנים; או באמצעים הפוגעים שלא כדין בזכות יסוד מוגנת. מטבע הדברים שאלת העדר החוקיות או חוסר ההגינות של אמצעי החקירה, חייבת להיבחן בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה לגופו (יששכרוב, פסקה 64)".
30. בנסיבות מקרה זה המפקחים לא מלאו אחר הוראות החוק דהיינו, לא ברור האם וכיצד הציגו את עצמם בפני העובדים הזרים והבהירו את מטרת בואם לבית מגוריהם, כמו כן לא טרחו לאתר את המחזיק בנכס טרם כניסתם לנכס ובפועל נכנסו למגורי העובדים בניגוד להוראת חוק מפורשת וזכות יסוד מוגנת, הזכות לפרטיות. הוראות החוק מהן התעלמה המאשימה הינן הוראות מהותיות ויש להניח כי אילולא אי החוקיות בפעולות אשר נקטה המאשימה, לא הייתה נחשפת למידע אשר היווה בסיס לעובדות כתב האישום לרבות פרטי הנאשם. מעבר לכך, הצגת הצו לנאשם אשר ככל הנראה הוא המחזיק בנכס, נעשתה בדיעבד ורק לאחר איסוף פרטי העובדים אשר נמצאו במקום המגורים.
31. מכלול האמור לעיל מוביל לתוצאה כי יישום השיקולים הרלבנטיים לעניינינו וקבלת הראיות אשר נמצאו כתוצאה מכניסת המפקחים למגורי העובדים בניגוד לדין החל, תוביל לפגיעה מהותית בזכות לניהול הליך הוגן על כן דינה להיפסל. בעניין זה מצאתי להפנות לת"פ 17201-09-12 (ניתן על ידי ביום 10.7.14 – פורסם במאגרים האלקטרוניים [פורסם בבנו] להלן: "פרשת מילר") השונה מעניינינו מאחר וכלל לא התבקש צו כניסה למגורים בפרשת מילר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

1 אולם הדברים אשר נקבעו בעניין מילר יפים אף לעניינינו, מקום בו ניתן צו
2 אולם הכניסה למגורים מתבצעת בניגוד להוראות החוק - "לא נעלמה מעיניי
3 חשיבות אכיפת העבירה בעניין העסקת עובדים זרים ללא היתר עבודה,
4 עבירה אשר הוגדרה כעבירה חמורה בעלת השלכות חברתיות ומוסריות (ראו:
5 ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - ניסים (פורסם במאגרים המקוונים [פורסם
6 בנבו]). עם זאת הדרך למגר את התופעה אסור כי תכלול שימוש בדרכים
7 שאינן חוקיות ואין לתן לאמצעי לקדש את המטרה. אין חולק כי לאכיפת
8 החוק חשיבות ממדרגה ראשונה עם זאת, מטרת האכיפה אין בה כדי
9 להכשיר אמצעים להשגת ראיות מפלילות בדרך לא דרך. ביקור מפקחים
10 בביתו של הפרט, אין בו כדי להקנות למפקחים סמכות לעשות במקום
11 כבשלהם ובהתאם נדרשים אוכפי החוק לרסן פעילותיהם מכוח חירויות
12 הפרט וזכויותיו ונוכח חובתם כנאמני ציבור" (שם עמ' 12).

13
14 32. למעלה מהדרוש ולמרות שניתן היה לזכות את הנאשם כבר בשלב זה אפנה
15 לבחינת יתר ראיות המאשימה. עיון במוצג מ/10 חקירת העובד [REDACTED]
16 מעלה כי העד נחקר ביום 18.11.13 בצומת מחניים. על גבי המוצג
17 נרשם " באמצעות מתורגמן". עיון בעדותו של [REDACTED] מפקח המאשימה
18 מעלה כי השיחה נערכה ברכבו של מעסיק העובד הזר, אולם לא כלל לא ברור
19 מי תרגם לעובד את שאלות המפקח וכיצד תקשרו עמו(עמ' 20 לפ' ש' 25-28).
20 מאחר ולא ברור כיצד ניתן להתבסס על גביית הודעה אשר אין לדעת על ידי מי
21 תורגמה היא ובאיזה שפה, לא מצאתי מקום ליתן משקל לאמור בהודעת
22 העובד אשר סומנה מ/10.

23
24 33. שונים הם פני הדברים בעניין הודעת העובד מ/ [REDACTED] אשר נחקר
25 במשרדי המאשימה ביום 5.1.15 למעלה משנתיים לאחר מועד הביקורת, אשר
26 תורגמה על ידי מתרגמת אשר שמה נזכר בהודעה. עם זאת, בעדותו בפני העיד
27 העד דברים שונים מהאמור בהודעתו על כן בדין בקשה המאשימה להכריז
28 עליו כעד עוין, בקשה ממנה חזרה לאחר שרעננה את זכרונו. אולם, עיון בעדותו
29 מעלה כי מחד טען כי האמור בהודעתו אמת הוא ומאידך מספר דקות לאחר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

1   מכן טען כי חבריו התאילנדים באו למשחקי הימורים(עמ' 5 לפ' ש' 25-26).
2   בהמשך העיד כי למעט שם העד הראשון והשני אינו מכיר את יתר השמות
3   ברשימת העובדים. בהמשך חזר בו והעיד כי הוא מכיר את העובדים הנזכרים
4   ברשימה וכל אשר נמסר בחקירתו אמת הוא, אך חזר עלך גרסתו כי הנחזה
5   בתמונה הינו תאילנדי אשר הגיע למקום למשחקי הימורים(עמ' 6 לפ' ש' 31-
6   27). עוד העיד כי הנאשם לא ידע מי מגיע למגורים והעובדים כלל לא עבדו
7   במלפפונים(עמ' 7 לפ' ש' 6-10).

8
9   34. בנסיבות מקרה זה עניין לנו בעדות בפני בית הדין אשר בחלקה סותרת את
10   אמרת החוץ של העד עם זאת המאשימה חזרה בה מבקשתה להכריז על העד
11   כעד עוין על כן, מחד מונחת בפני אמרת חוץ של עד אשר נגבתה במשרדי
12   המאשימה ומאידך עדותו בבית הדין בה נשמעה גרסה שונה לעניין נסיבות
13   הימצאות העובדים בנכס ממנה עולה כי לא עבדו אצל הנאשם ובאו לנכס
14   למטרה אחרת(משחקי הימורים). אציין כי הנאשם העיד אף הוא בחקירתו
15   במשרדי המאשימה ביום 21.5.13 כי השוהים בנכס אינם עובדים מטעמו,
16   נמצאו במגורי העובדים ולא במהלך עבודתם ואינו יכול לבדוק מי נכנס או
17   יוצא מהמגורים. עוד העיד לגבי אחד העובדים אשר נמצא במקום המגורים כי
18   היה חייב כסף לעובדים אחרים בגלל הימורים(עמ' 1 שורות 12-13). בהמשך
19   חקירתו הבהיר כי את עובדים מספר 3-6 ברשימת העובדים מעולם לא העסיק
20   וראה אות לראשונה בזמן הביקורת. בעדותו בפני חזר והדגיש הנאשם כי
21   הביקורת לא נערכה במהלך עבודת העובדים אלא במגורי העובדים בהם אינו
22   מתערב(עמ' 29 לפ' ש' 11). לעניין הימצאות העובדים במגורים וטענתם כי
23   עבדו אצלו העיד כי -"כל עובד שהוא לא עבד אצלי ואמר בחקירה שהוא עובד
24   אצלי הוא משקר. אולי רצו להסביר למה הם נמצאים שם ולחביא את
25   הקלפים ששיחקו באותו לילה הם יודעים שזאת עבירה והם פחדו. זה מה
26   שאמרו"(עמ' 33 לפ' ש' 1-3).

27
28   35. עיון בדברי הנאשם בחקירתו במשרדי המאשימה מעלה כי כבר בשלב זה טען
29   הוא כי העובדים אשר נמצאו באתר לא היו עובדיו ובאו למשחקי הימורים.
30   בעדותו המוקדמת העיד העובד הזר כי במועד הביקורת באו למגורים חבריו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

1 למשחקי הימורים (עמ' 5 ש' 25). סבורני כי בנסיבות מקרה זה בו מלכתחילה
2 טען הנאשם כי העובדים אינם עובדים מטעמו ולא נתפסו בזמן העבודה אלא
3 במגורי העובדים עת באו למשחקי הימורים, ומנגד עדות העובד הזר עת עיד
4 בפני כי חבריו באו לנכס לצרכי הימורים, עדות הסותרת את אמרת החוץ
5 אולם זהה לגרסת הנאשם לעניין הסיבה בה נמצאו העובדים בנכס, יש להעדיף
6 את גרסת העובד בפני בית הדין על פני אמרת החוץ.

7
8 זאת ועוד. על פי סעיף 10א(ד) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971-
9 **"לא יורשע אדם על סמך אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה אלא אם יש בחומר**
10 **הראיות דבר לחיזוקה"**. בנסיבות מקרה זה נוכח הכשלים אשר דבקו
11 בהתנהלות המאשימה עת מפקחיה נכנסו למגורי העובדים כפי שפורט לעיל;
12 חקירת הנאשם במשרדי המאשימה ועדותו בפני, וכן דברי העובד בעדותו בפני,
13 מובילים לתוצאה על פיה לא ניתן להרשיע את הנאשם על סמך אמרת החוץ
14 של העובד אשר עדותו נשמעה בפני.

15
16 נוסף על כך, הלכה פסוקה היא כי במשפט הפלילי נטל השכנוע מוטל על התביעה,
17 הנושאת בעול הוכחת האשמה ואין היא יוצאת ידי חובה זו, אלא אם כן יש
18 בחומר הראיות כולו, בין זה הבא מטעמה ובין זה מטעם ההגנה, כדי להוכיח את
19 כל יסודות העבירה נשוא האישום למעלה מספק סביר. די בכך שהנאשם יעורר
20 ספק סביר בגרסת המאשימה על מנת שיזוכה מכל אשמה וכך, נפסק: **"נטל**
21 **ההוכחה בהליך הפלילי ממילא מוטל על התביעה. משכך, על התביעה חובת**
22 **הוכחת האשם של הנאשמים מעבר לספק סביר על בסיס הראיות שהיא**
23 **מעמידה בפני בית המשפט. העדר ראיות שהיו יכולות לשמש את הנאשם,**
24 **בהקשר זה, יכול להקים ספק סביר, אותו ממילא על התביעה להרים..."** (ראו-
25 עפ 2869/09 חאמד זינאתי נ' מדינת ישראל - ניתן ביום 9.11.11, פורסם בנבו,
26 עמ' 28).

סוף דבר :

27
28
29 לאור כל האמור לעיל, מאחר וקבעתי כי הראיות אשר הוצגו בפני פסולות לאור
30 הדרך בה התקבלו הם לידי המאשימה וכן נוכח עדות העובד הזר ועדות הנאשם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

1.6.2017

הע"ז 3867-09-14

- 1 ובשם לב לנטל המוגבר המוטל על המאשימה להוכחת יסודות העבירה מעבר
2 לספק סביר, מצאתי כי המאשימה לא הרימה את הנטל להוכיח כי הנאשם בצע
3 את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום משכך, הנני מזכה את הנאשם
4 מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
5
6 39. אשר לשאלת ההוצאות, נוכח הראיות אשר הוצגו בתיק ומאחר והנאשם זוכה
7 מהטעמים אשר פורטו לעיל, ומשלא ניתן לגרוס כי בעת הגשת כתב האישום לא
8 היה כל בסיס לטענות המאשימה, לא ניתן צו להוצאות.
9
10 לצדדים זכות לבית הדין הארצי לעבודה תוך 45 יום מיום קבלת פסק דין זה.
11
12
13 ניתן היום, ז' סיוון תשע"ז, (01 יוני 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
14

רוית צדיק, שופטת

